

η κρατική διαχείριση της πανδημίας

είναι η αναβαθμισμένη συνέχιση της δεκάχρονης πολιτικής των «μνημονίων» με άλλο όνομα

Το χειμερινό, δεύτερο κατά σειρά, μερικό λοκντάουν αποτελεί πτυχή μιας ήδη αρκετά μίζερης και ασφυκτικής πραγματικότητας. Μιας πραγματικότητας που έχει επιβληθεί στο όνομα, υποτίθεται, της προστασίας της «δημόσιας υγείας», υπό το βάρος της καθημερινής αύξησης των νοσηλευόμενων και ενός μεθοδικά διαλυμένου δημόσιου συστήματος υγείας.

Για άλλη μία, λοιπόν, φορά η πλειοψηφία των εργαζομένων αναγκάζεται να απομονωθεί στα διαμερίσματα-κλουβιά που ζέχνουν κλεισούρα, πολλοί άλλοι (άνεργοι, «μαύροι» εργαζόμενοι, νοικοκυρές) κλείνονται σπίτι τους δίχως καν να έχουν εξασφαλίσει κάποιο κρατικό επίδομα, ενώ οι καπιταλιστές μάς ξεκαθαρίζουν ότι δεν πρόκειται να σκάσουν φράγκα για περισσότερους γιατρούς και δασκάλους, καλύτερα νοσοκομεία και σχολεία, περισσότερα λεωφορεία.

Αν αυτό ισχύει μία φορά για την επικράτεια της χώρας, ισχύει δύο για την περιοχή της δυτικής Αττικής, σε αυτόν τον πολύ σημαντικό παραγωγικό κόμβο, όπου συνυπάρχουν γκέτο εξοστρακισμένων προλετάρων μαζί με τις χωματερές –νόμιμες ή παράνομες– όλης

της Αθήνας, επιβλήθηκε ένα ακόμη πιο αυστηρό, τοπικό λοκντάουν από τις 17/12/2020. Πιο συγκεκριμένα, επιβλήθηκε απαγόρευση κυκλοφορίας από τις 18:00 μέχρι τις 5:00 το πρωί, έκλεισε το λιανεμπόριο και απαγορεύτηκε τόσο η μετακίνηση από την Ελευσίνα, τον Ασπρόπυργο, τη Μαγούλα και τη Μάνδρα προς άλλες πόλεις εντός του νομού (όπως η Αθήνα), όσο και η μετακίνηση μεταξύ αυτών. Μέχρι σήμερα μόνο η Μάνδρα έχει εξαιρεθεί από αυτά τα μέτρα (29/12/2020).

Μπάτσοι όλων των ειδών έχουν στρατοπεδεύσει στην περιοχή μας και οι κάτοικοι κινούμαστε διαρκώς με το άγχος μην μας την πέσουν. Αναγκάζομαστε έτσι να κυκλοφορούμε το βράδυ μέσα από τα στενά και δανειζόμαστε σκύλους για να βγούμε μια γαμημένη βραδινή βόλτα, σε ένα περιβάλλον που είναι ήδη αποπνικτικό από πολλές πλευρές.

Η πλευρά που αφορά το (μεγάλο) κομμάτι της ζωής μας που πουλάμε στα αφεντικά –πλέον για ένα ξεροκόμματο, σε συνθήκες εντατικής εκμετάλλευσης, πολλές φορές υποδηλωμένοι αν όχι εντελώς ανασφάλιστοι– δεν θα μπορούσε παρά να έχει την τιμητική της. Για ακόμα μία φορά, το χέρι του κράτους νίβει τα άθλια πρόσωπα μικρών, μεσαίων και μεγάλων εργοδοτών. Το κράτος, έχοντας διαλύσει τα σώματα επιθεώρησης εργασίας στηρίζει εδώ και μήνες την εργοδοτική αυθαιρεσία όσον αφορά την τήρηση της εργατικής νομοθεσίας, αλλά και στην απόκρυψη κρουσμάτων, όπως άλλωστε πρόσφατα είχε συμβεί και στη βιομηχανική ζώνη της Θεσσαλονίκης.

Το πολιτικό προσωπικό του κεφαλαίου γνωρίζει λοιπόν ότι τα αφεντικά αποκρύπτουν συστηματικά θετικά κρούσματα αφενός για να μην πληρώνουν τους εργαζομένους την άδεια ασθένειας που δικαιούνται, αλλά (κυρίως) για να μην παραλύσει η παραγωγή και η κυκλοφορία των εμπορευμάτων, να μην στερέψει η πηγή του κέρδους τους.

Σύμφωνα με μαρτυρία συντρόφου μας που εργάζεται σε αποθήκη στον Ασπρόπυργο, όταν εργαζόμενος βρέθηκε θετικός στον covid-19, όχι μόνο δεν πήρε την προβλεπόμενη άδεια, αλλά αντί αυτού η εργοδοσία ενέτεινε την παρακολούθηση όλων των εργαζομένων από κάμερες. Ενώ ταυτόχρονα, για τα μάτια του κόσμου, ανά τακτά διαστήματα προγραμματίστηκε να ακούγονται εντολές από τα ηχεία για σωστή χρήση/τοποθέτηση της μάσκας και τήρηση των αποστάσεων...

Να ποια είναι η κατάσταση στην πραγματικότητα: τα αφεντικά εκβιάζουν τους εργαζομένους να πηγαίνουν κανονικά για δουλειά ακόμα και αν είναι θετικοί στον ιό, τους φιμώνουν με μάσκες για να μην μιλάνε μεταξύ τους και τους βομβαρδίζουν με εντολές από τα μεγάφωνα! Πόσο πιο εφιαλτικός μπορεί, άραγε, να γίνει ένας χώρος εργασίας;

Η χρήση της μάσκας κατά την εργασία αποτελεί ένα φτηνό για τα αφεντικά μέσο προστασίας των εργαζομένων τους, ενώ τα αφεντικά καμώνονται ότι συνεισφέρουν υπεύθυνα στην μείωση της μετάδοσης του ιού. Στην πραγματικότητα όμως χέστηκαν για την υγεία των εργατών τους ή για να το πούμε αλλιώς ενδιαφέρονται μόνο στον βαθμό που αυτό δεν εμποδίζει την αδιάκοπη εκμετάλλευσή τους, πχ. για να γλιτώσουν την αναστολή λειτουργίας των επιχειρήσεών τους σε περίπτωση που εκεί βρεθούν πολλά κρούσματα.

Το Θριάσιο Πεδίο και η βιομηχανική ζώνη της Δυτικής Αττικής δεν είναι μια τυχαία περιοχή: εδώ εδράζεται το 47% της βαριάς και το 50% της μεσαίας βιομηχανικής δραστηριότητας, καθώς και το 70% του ακόμη πιο νευραλγικού, τις ημέρες της κρατικά επιβληθείσας καραντίνας, κλάδου των λοτζίστικς. **Η κατάρρευση της παραγωγής και της κυκλοφορίας εμπορευμάτων εδώ, θα έχει απροσδιόριστες συνέπειες στο σύνολο της χώρας.**

Για αυτό το λόγο είναι που το κράτος σπεύδοντας να υπερασπιστεί την κερδοφορία των καπιταλιστών, αλλά και να εξασφαλίσει ένα διαχειρίσιμο –για το διαλυμένο ΕΣΥ– επίπεδο νέων λοιμώξεων, επέλεξε να αναβαθμίσει το επίπεδο του κοινωνικού ελέγχου που είχε ήδη επιβάλλει. Όχι βέβαια μέσα στις βιομηχανίες, τις βιοτεχνίες και τις αποθήκες όπου συνωστίζονται οι εργάτες, αλλά στη δημόσια σφαίρα, αφυδατώνοντας κι άλλο την ήδη λειψή κοινωνική ζωή μας.

Για να προωθήσει τα αντεργατικά σχέδιά της και για να μας εξορίσει από τον δημόσιο χώρο, η κυβέρνηση, μέσω των φιλικών προς αυτή ΜΜΕ που αφειδώς χρηματοδοτεί με έκτακτες επιδοτήσεις, κατασκεύασε μια συνθήκη «αιφνίδιου κινδύνου για τη δυτική Αττική» και την φιγούρα των «κοινωνικά ανεύθυνων» ντόπιων προλεταρίων. Πρόσφατα, στις 11/12/2020 πιο συγκεκριμένα, ο Χαρδαλιάς ανέφερε: «τα ενεργά κρούσματα στην Περιφερειακή

*Ενότητα Δυτικής Αττικής και στο Δήμο Αχαρνών είναι 392, με μέσο όρο ηλικίας τα 42 έτη, ενώ από την ιχνηλάτησή τους προέκυψαν 764 άτομα στενές επαφές τα οποία και βρίσκονται σε κατ'οίκον απομόνωση». Αξίζει να σημειωθεί στο σημείο αυτό για να αποκαλυφθεί ακόμη καλύτερα η κρατική απάτη, ότι τα θετικά κρούσματα των εργαζομένων των περιοχών «βαφτίζονται» κρούσματα της δυτικής Αττικής, **ανεξάρτητα από το αν οι εργαζόμενοι αυτοί μένουν εκεί ή όχι.** Με αυτόν τον τρόπο **κατασκευάζεται** ένας νέος «αποδιοπομπαίος τράγος» που δρα συμπληρωματικά –και ταυτόχρονα ανατροφοδοτεί– τον κρατικό μονόλογο περί της (υποτιθέμενης) «ατομικής ευθύνης».*

Είναι δε πασιφανής η στόχευση του κράτους: επιβάλλει τον αυστηρό εγκλεισμό στο σπίτι για τους «ανεύθυνους» ντόπιους προλεταρίους ώστε να συνεχίζεται απρόσκοπτη η λειτουργία των εργοστασίων, των βιοτεχνιών, των αποθηκών και των υπόλοιπων επιχειρήσεων που αποτελούν και τον βασικότερο τόπο μετάδοσης του ιού. Κάτι αντίστοιχο άλλωστε έχει επιβληθεί και στην Κοζάνη, όπου κατοικούν πολλοί εργαζόμενοι στα εργοστάσια της ΔΕΗ.

Αναδεικνύεται έτσι ο πραγματικός στόχος του λοκντάουν που είναι διττός: από την μία η διεύρυνση της πειθάρχησης του ντόπιου (υπερ)πληθυσμού –τον οποίο το κράτος διαχρονικά αντιμετώπιζε με όρους καταστολής και γκετοποίησης, πολύ πριν την καραντίνα– που δεν «προσέχει αρκετά» για να μην νοσήσει και από την άλλη ο παραδειγματισμός των υπολοίπων για να μην χαλαρώσουν πολύ και τολμήσουν να αμφισβητήσουν την κρατική διαχείριση της πανδημίας.

Οι κρατικές προσταγές είναι ξεκάθαρες:

«ΘΑ ΒΓΑΙΝΕΤΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ».

Οι προσταγές των αφεντικών είναι ξεκάθαρες: **«ΒΑΛΤΕ ΤΙΣ ΜΑΣΚΕΣ ΣΑΣ ΚΑΙ ΣΚΑΣΤΕ».**

Και γιατί γίνονται όλα αυτά;

Οι απανωτές απαγορεύσεις των δημόσιων συναθροίσεων, που ανακοινώνονται ακόμη και με αστυνομικά χουντο-διατάγματα της κακιάς ώρας, με πρόσχημα την «ενδεχόμενη διασπορά του κορονοϊού», δεν έληξαν στις 18/11 ή στις 6/12, όπως μας έλεγαν, αλλά αποτελούν **άσκηση προληπτικής καταστολής ενόψει των νέων σκληρών νομοσχεδίων που η κυβέρνηση θέλει να προωθήσει.**

Κράτος και κεφάλαιο **μάς θέλουν εγκλωβισμένους στα σπίτια μας, μάς θέλουν φοβισμένους, μάς θέλουν παθητικούς** ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν να **φορτώνουν στις πλάτες μας το κόστος της πανδημίας**, όπως στην πλάτη μας φόρτωναν όλα τα προηγούμενα χρόνια τις χασούρες των καπιταλιστών.

Η απαγόρευση των κοινωνικών συναναστροφών εξαιτίας της τήρησης των αποστάσεων και της απαγόρευσης κυκλοφορίας καθιστά εξαιρετικά δύσκολη οποιαδήποτε οργανωμένη αντίσταση των από τα κάτω ενάντια στα κρατικά σχέδια.

Υπό αυτή την έννοια η κρατική διαχείριση του covid19 που μετατρέπει τον εγκλεισμό σε κανόνα αποσκοπεί: α) στον αποκλεισμό μας από τις πολιτικές/κοινωνικές δραστηριότητες που πάνε κόντρα στις επιλογές του κεφαλαίου β) στο να μας κάνει να εμπεδώσουμε έναν τρόπο ζωής που να μην πολυξεφεύγει από τον φαύλο κύκλο δουλειά-σπίτι-σούπερ μάρκετ-ύπνος-ξανά δουλειά. Αποτελεί ένα πρώτο δείγμα της νέας κανονικότητας που θέλουν να μας επιβάλλουν, όπου η δημόσια σφαίρα θα περιφράσσεται και θα επιτηρείται από μπάτσους (από πλατείες μέχρι πανεπιστήμια), ενώ για να πηγαίνουμε σε πορεία θα πρέπει να ζητάμε άδεια, ενώ οι δουλειές μας θα είναι όλο και χειρότερες, όλο και πιο κακοπληρωμένες.

Το μέλλον που μας προετοιμάζουν είναι ένα μέλλον **σκληρής λιτότητας**. Με άλλα λόγια εμπρός μας έχουμε την **αναβαθμισμένη** συνέχιση της δεκάχρονης πολιτικής των «μνημονίων». Δέμε αναβαθμισμένη, διότι τα μέτρα που ήδη πήραν ενάντια στην εργατική τάξη (βλ. νέο «**πτωχευτικό κώδικα**»), αλλά και αυτά που έπονται (**εργασιακά, ασφαλιστικό**), θα πλήξουν ακόμη περισσότερο τον ήδη λεηλατημένο εργατικό μισθό, την ήδη λεηλατημένη εργατική σύνταξη.

Ως προς αυτό μόνο τυχαία δεν ήταν η ωμή παραδοχή του αναπληρωτή υπουργού Οικονομικών Θ. Σκυλακάκη ότι «*οι σημερινές παροχές στη δίνη της πανδημίας θα είναι μελλοντικοί φόροι*», προαναγγέλλοντας ταυτόχρονα ένα **νέο «μνημόνιο»**.

Πράγματι, σε αυτήν την κατεύθυνση κινείται το επερχόμενο νομοσχέδιο για τα εργασιακά, καθώς αυτό αποσκοπεί:

- Στην **προς τα πάνω εξίσωση του πλαφόν των νόμιμων υπερωριών** στο σύνολο των επιχειρήσεων σε 120 ώρες ανά εξάμηνο. Από το μέτρο **διαλύει το ωράριο των εργαζομένων στις βιομηχανίες και στις βιοτεχνίες** καθώς σε αυτές το επιτρεπόμενο όριο ανά εξάμηνο ήταν... 48 ώρες, δηλαδή τα αφεντικά τους θα μπορούν να τους επιβάλλουν 4 ώρες υπερωρίας παραπάνω ανά εβδομάδα εργασίας, άσχετα από τις κοινωνικές ανάγκες των εργαζομένων, που θεωρούνται, ακόμη πιο ξεκάθαρα, πλέον, απλά «εξαρτήματα» της παραγωγής, δίχως δικό τους ελεύθερο χρόνο.

Με το μέτρο αυτό, η παροχή εργασιακής δύναμης προσαρμόζεται ακόμη πιο **στενά** στις **συγκυριακές παραγωγικές ανάγκες** κάθε επιχείρησης.

- Στην **πλήρη εξάρθρωση του πενθήμερου δωρου**, καθώς το εβδομαδιαίο 40ωρο θα μπορεί να κατανέμεται από το αφεντικό κατά το δοκούν, με μέγιστο όριο τις 10 ώρες ανά ημέρα δίχως πρόσθετη αμοιβή, ενώ οι υπερωρίες θα «ανταλλάσσονται» με ρεπό ή άδειες εντός 6μήνου, δίχως δηλαδή να πληρώνονται με την έως τώρα νόμιμη προσαύξηση. Ταυτόχρονα, θα δίνεται η δυνατότητα κατάργησης της αργίας τα Σάββατα και τις Κυριακές, στη βάση, και μόνο, σχετικής επιχειρησιακής σύμβασης.

Είναι προφανές ότι τέτοια μέτρα **ακυρώνουν στην πράξη την έννοια της υπερωρίας και μειώνουν δραστικά την αμοιβή της**. Άλλη μία μείωση στην πλάτη μας...

- Στην **παράκαμψη των συλλογικών συμβάσεων εργασίας** καθώς θα θεσμοθετηθεί το «δικαίωμα» της «**ατομικής διαπραγμάτευσης**» με το αφεντικό για τον καθορισμό «ατομικού ωραρίου και μισθού». Ξέρουμε όλοι τι συνήθως σημαίνει «ατομική διαπραγμάτευση» με το αφεντικό και τι είδους

πίεσεις μπορούν να ασκηθούν στους εργαζομένους, τόσο όσον αφορά τον μισθό, όσο και το ωράριο εργασίας τους...

- Στη δυνατότητα **επιβολής τηλεργασίας από τα αφεντικά**, εκεί όπου αυτό είναι εφικτό και επιθυμητό, απλά και μόνο με την επίκληση του «κινδύνου δημόσιας υγείας», ενώ θα προβλέπεται η δυνατότητα ελέγχου και επιτήρησης της εργασίας του τηλεεργαζόμενου.

- Στην **ενθάρρυνση των εργοδοτικών εκβιασμών**, καθώς η επίλυση των εργατικών διαφορών αφαιρείται από την Επιθεώρηση Εργασίας και ανατίθεται στον ΟΜΕΔ, όπου κυριαρχούν οι εργοδοτικοί φορείς, και ο οποίος δεν διαθέτει ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Επίσης: επίκεινται νέες αλλαγές στον Ν. 1264/1982 δυσκολεύοντας κι άλλο την **κήρυξη απεργίας**, καθώς πέρα από την ανάγκη εξασφάλισης του 50% + 1 των οικονομικά ενεργών μελών, τώρα θα προστεθεί η **εξ αποστάσεως συμμετοχή** μέσω ηλεκτρονικής ψήφου, για να ψηφίζουν από την άνεση του σπιτιού τους τα τσιράκια των αφεντικών.

Παράλληλα, ο νέος νόμος έρχεται εν μέρει να καταργήσει την ουσία της απεργίας, επιβάλλοντας προσωπικό ασφαλείας ίσο με τουλάχιστον το 40% (!) του συνόλου κατά την διάρκειά της στους λεγόμενους «ζωτικής σημασίας» τομείς του ιδιωτικού και ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Δηλαδή, ο νέος νόμος στοχεύει στην **προληπτική επίταξη** μέρους των απεργών, ενώ ταυτόχρονα απαγορεύει δυναμικές ενέργειες, όπως οι καταλήψεις «χώρων» και «εισόδων», ενώ εφευρίσκεται η κατηγορία της «άσκησης ψυχολογικής ή σωματικής βίας» (στα αφεντικά; στους απεργοσπάστες; στους μπάτσους;) βάσει της οποίας θα κρίνεται παράνομη η απεργία.

Σε λίγο, λοιπόν, **ούτε να απεργήσουμε δεν θα μπορούμε, πόσω μάλλον να διαδηλώσουμε στους δρόμους**. Και όλα αυτά, στο όνομα της «δημόσιας υγείας», για την προστασία της οποίας ούτε επενδύουν σε νέες ΜΕΘ, ούτε επενδύουν σε νέο, κατάλληλα εκπαιδευμένο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό...

Ενώ λοιπόν, μάς την πέφτουν από παντού τα αφεντικά, ας προσπαθήσουμε να εκμεταλλευτούμε την κρίση προς όφελος της τάξης μας, για να μπορέσουμε να ικανοποιήσουμε τις άμεσες δικές μας ανάγκες.

Ελευσίνα, 10 Γενάρη 2021

Να είμαστε εμείς, λοιπόν, αυτές που θα απαιτήσουμε:

ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΡΑΣΕΙ Η ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΛΑΤΕΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ, ΣΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ. ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΧΩΡΟ ΑΠΟ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ.

ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΩΡΩΝ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΕΣ, ΟΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΤΑΤΕΣ ΤΟΥΣ

ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ.

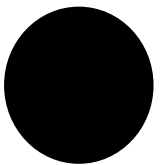
ΕΓΓΥΗΜΕΝΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΜΙΣΘΟ ΓΙΑ ΟΛΕΣ! ΝΑ ΜΗΝ ΣΤΕΡΗΘΕΙ ΚΑΜΙΑ ΤΑ ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ.

ΑΥΞΗΣΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ.

ΕΠΙΤΑΞΗ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΚΛΙΝΙΚΩΝ ΧΩΡΙΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΤΟΥΣ

ΚΑΤΩ Η ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΤΗΣ ΤΗΛΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΗΛΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΣΒΗΣΤΕ ΤΙΣ ΟΘΟΝΕΣ Ν' ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ.

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ!

**Εργαζόμενοι & άνεργοι
(από τη Συνέλευση ενάντια
στη βιοεξουσία & την κλεισούρα)**

<https://againstbiopowerandconfinement.noblogs.org/>
koinonika.antisomata@autistici.org